ВІДГУК

офіційного опонента на дисертаційну роботу Мазур Ольги Сергіївни «Взаємодія у системах ZnS(ZnO)— $Ln_2S_3(LnSF)$: фазовий склад та оптичні властивості», представленої на здобуття наукового ступеня кандидата хімічних наук за спеціальністю 02.00.01— неорганічна хімія.

Дисертаційна робота Мазур Ольги Сергіївни присвячена одержання нових плівкоутворюючих матеріалів на основі сульфіду цинку з високими оптичними та експлуатаційними характеристиками. Одним із пріоритетних напрямків сучасного неорганічного матеріалознавства являється цілеспрямований пошук матеріалів, які володіють поєднанням необхідних оптичних електрофізичних властивостей для потреб електронної техніки з високими експлуатаційними характеристиками. Одним із найбільш поширених матеріалів, який використовується в практиці в якості оптичних функціональних матеріалів для лазерної техніки (видимий та ближній ІЧ діапазон), захисних покрить вікон для авіаційних і космічних апаратів, системи тепловізорів тощо ϵ цинк сульфід. ZnS характеризується високою термічною та механічної стійкістю, володіє широкою областю прозорості, високим показником заломлення. наявність оксигенових домішок, порушення стехіометрії, фазові переходи (пов'язані із структурними переходами між поліморфними модифікаціями «сфалерит-вюрцит») істотно погіршують оптичні властивості матеріалів на основі цинк сульфіду. Покращення оптичних характеристик можливе шляхом зв'язування оксисену у стійкі сполуки, які не погіршують характеристики покрить, та надлишкового Сульфуру для досягнення стехіометрії різними легуючими домішками. Це потребує розуміння фазових перетворень у багатокомпонентних систем і вивчення фізико-хімічної взаємодії компонентів в залежності від зміни складу та температури, що дає змогу встановити фазовий склад досліджуваних сумішей, умови зміщення рівноваги в бік утворення необхідних продуктів з передбачуваними характеристиками. Саме тому дослідження, якому присвячена дисертаційна робота Мазур О.С. є актуальним, має як фундаментальне, так і практичне значення.

Дисертаційна робота Мазур О.С. виконана в рамках наукового напрямку відділу хімії функціональних неорганічних матеріалів Фізико-хімічного інституту ім. О.В.Богатського НАН України: «Дослідження впливу реакцій подвійного обміну в системах на основі сполук лантанід—метал(ІІ) на функціональні властивості нових оптичних матеріалів» (№ державної реєстрації 0110U002229) 2010-2012 рр.; «Дослідження реакцій заміщення оксид-аніонів в кисневмісних халькогенідах і фторидах металів ІІ-ІV груп та його впливу на функціональні властивості плівкоутворюючих матеріалів» (№ державної реєстрації 0113U001259) 2013-2015 рр.

Дисертаційна робота Мазур О.С. «Взаємодія у системах ZnS(ZnO)— $Ln_2S_3(LnSF)$: фазовий склад та оптичні властивості» включає вступ, 5 розділів, висновки, список використаних джерел. Робота викладена на 150 сторінках, містить 52 рисунків, 24 таблиці. Список використаних літературних джерел налічує 157 посилань.

У *вступі* дано обґрунтування актуальності теми дослідження, сформульовано мету роботи, визначено задачі, відображено наукову новизну та практичне значення одержаних результатів.

В *першому розділі* роботи детально проаналізовано структуру та властивості цинк сульфіду, способи синтезу, області застосування та вимоги, які ставляться до оптичних матеріалів на його основі. Проаналізовано вплив оксигенвмісних домішок на оптичні та механічні властивості ZnS. Представлено відомості щодо хімічних та фізичних властивостей сульфідів та сульфофторидів металі групи лантанідів, які використовувались в якості легуючих домішок.

присвячено описанню методик Другий розділ експериментальних досліджень, що використовувались при виконанні дисертаційної роботи. Використання поряд із класичними методами фізико-хімічного рентгенофазовий), (диференціальний термічний, термогравіметричний, хімічного аналізу (визначення елементарного складу композитів) сучасних методик, серед яких спектральні методи (спектри дифузійного відбиття, ІЧспектрометрія, спектри люмінесценції), методи нанесення тонко плівкових вакуумі, дослідження оптичних властивостей, вказують достовірність одержаних результатів.

У *третьому розділі* надано характеристику цинк сульфіду, одержаного складу різними способами, встановленню матеріалу на його основі (елементарний якісний та кількісний аналіз, вміст основного компонента у різник поліморфних модифікаціях, домішок цинк оксиду), викладено результати щодо синтезу та вивчення властивостей сульфофторидів лантанідів, проведено термодинамічний аналіз перебігу реакцій подвійного обміну в системах ZnS(ZnO)–Ln₂S₃(LnSF), що дало можливість встановити напрямки та продукти реакцій (з утворенням оксифторидів) у споріднених (за лантанідом) системах, підтвердити можливість використання в якості сульфідуючого реагента сульфідів та сульфофторидів лантанідів.

У четвертому розділі представлено результати взаємодії у системах $ZnO-Ln_2S_3(LnSF)$. Встановлено, що у результаті обмінних реакцій цинк оскиду з сульфідами та оксифторидами лантанідів утворюються цинк сульфід та Ln_2O_2S (якщо в якості легуючої домішки використовували Ln_2S_3) або LnOF (якщо в якості легуючої домішки використовували LnSF), а також визначено оптимальні температурні інтервали взаємодії компонентів. Звернуто увагу на відмінність взаємодії в системах за участю Sm та Sm0, яка спричинена присутністю як двотак і тризарядних катіонів Sm1, у суміші композитів. Проведено вивчення фазового складу системи Sm1, у всьому концентраційному інтервалі до

1100°C (вказано на відсутність утворення проміжних сполук і формування твердих розчинів на основі вихідних бінарних сульфідів).

П'ятий розділ присвячений вибору оптимальних складів, розробці технологічних режимів та синтезу плівкоутворюючих матеріалів на основі цинк сульфіду, модифікованого легуючими домішками сульфідів та судьфофторидів лантанідів, вивченню їх оптичних властивостей. Запропоновано для використання метод напівкількісної оцінки оксигенвмісних домішок шляхом використання спектральних методів — спектрів дифузійного відбиття та ІЧ-спектрів.

Зроблені автором *висновки* стосуються усіх аспектів роботи, є грунтовними і відображають сутність одержаних результатів.

Одержані наукові результати дисертаційної роботи Мазур О.С. мають оригінальний пріоритетний характер як в області неорганічної хімії, так і матеріалознавства (технології матеріалів). одержання нових Основні положення дисертаційної роботи, наукова новизна і достовірність її достатньо обгрунтовані, результатів базуються на чисельних експериментальних даних, одержаними за допомогою сучасних інструментальних методів аналізу. Серед основних положень роботи, що визначають її новизну, можна відмітити такі:

- вперше вивчено механізми обмінної взаємодії в системах $ZnO-Ln_2S_3(LnSF)$ (де Ln=La, Nd, Sm, Gd, Dy, Tm) в напрямку утворення ZnS, оксисульфідів типу Ln_2O_2S та оксифторидів типу LnOF;
- уточнено фазову діаграму стану системи ZnS–Gd₂S₃, показано, що вона характеризується формуванням граничних твердих розчинів на основі вихідних бінарних сульфідів без утворення проміжних тернарних сполук;
- на основі термодинамічних розрахунків та термічних досліджень обґрунтовано можливість використання сульфідів (Ln₂S₃) та сульфофторидів (LnSF) лантанідів в якості легуючих добавок для зв'язування оксигенових домішок шляхом їх перетворення у термостабільні та хімічно малоактивні сполуки (Ln₂O₂S, LnOF) у промислових матеріалах на основі цинк сульфіду;
- вперше розроблені технологічні умови та одержано оптичні матеріали ZnS– Gd₂S₃ і ZnS–LaSF з підвищеною адгезією до підкладки та покращеними механічними властивостями покриттів (відносяться до групи 0) без погіршення оптичних властивостей;
- запропоновано використання напівемпіричної (візуальну) оцінки кількісного вмісту оксигенвмісних домішок в промислових матеріалах на основі цинку сульфіду шляхом обмінної реакції з сульфідом диспрозію Dy₂S₃ та ідентифікації оксосульфіду диспрозію Dy₂O₂S за допомогою спектроскопії дифузного відбиття

Висновки здобувача щодо практичної значимості виконаних досліджень є цілком обґрунтованими. Результати, отримані автором, дозволяють вирішити важливу проблему неорганічного матеріалознавства стосовно обгрунтування отримання плівкоутворюючих матеріалів на основі цинк сульфіду, які використовуються в промисловості при виробництві оптичних приладів, з пониженим вмісту оксигенових домішок шляхом їх зв'язування сульфідами та сульфофторидами лантанідів і підвищеними механічними та характеристиками. Розроблені експлуатаційними технології дозволили одержати композити модифікованого цинк сульфіду у вигляді порошку і таблеток, які можуть знайти широке використання в якості інтерференційних покриттів в ІЧ оптиці. Наведений у роботі аналіз фазових взаємодій у системах ZnS(ZnO)–Ln₂S₃(LnSF) дає можливість прогнозувати характер фізико-хімічної взаємодії в багатьох інших споріднених системах на основі РЗ металів, а відомості про термічні режими утворення оксисульфідних та оксифторидних бути використані довідникового можуть В якості матеріалу спеціалістами в галузі неорганічного матеріалознавства.

Мазур О.С. надзвичайно грамотно здійснила інтерпретацію експериментальних досліджень, а сама дисертаційна робота написана логічно, її оформлення відповідає існуючим вимогам.

Зміст автореферату достатньо повно відображає основні положення та результати дисертаційної роботи, що відображено і в наукових публікаціях дисертанта. За матеріалами роботи опубліковано 20 наукових праць, з них 5 статей (3 статті у фахових виданнях України, 2 статті у наукових періодичних виданнях, які входить до науково-метричних баз Scopus, Web of science), 14 тез доповідей на наукових конференціях, одержано патент України на винахід.

Щодо змісту дисертаційної роботи Мазур О.С. є певні зауваження, а саме:

- 1. В літературному огляді доцільно було більш детально описати сполуки, які утворюються в системах Ln–S (навести відповідні діаграми стану). Так як основним компонентом взаємодії є Ln₂S₃, то необхідно було привести для них температури та характер плавлення, наявність поліморфізму (їх температури). Наприклад, в системі Tm–S сполуки складу Tm_2S_3 не існує, а існує сполука Tm_5S_7 , для сполуки Sm_2S_3 характерний поліморфізм, який можливо спостерігається в якості явного ендоефекта при $\approx 900^{\circ}$ C, і який не описаний при синтезі SmSF (рис.3.5а, стор.71), а також наявні ендоефекти при синтезі TmSF при $\approx 700^{\circ}$ C та $\approx 900^{\circ}$ C, які також можна віднести до поліморфних перетворень.
- 2. Слід було представити результати хімічного аналізу сульфідів лантаноїдів Ln_2S_3 (синтезовані на Дослідному заводі ΦXI) та фторидів LnF_3 (синтезовані дисертантом) перед їх використанням. При зберіганні в них можливе утворення оксигенвмісних сполук Ln_2O_2S та LaOF під час зберігання, що може вносити похибки у розрахунках виходу сполук при взаємодії в системах $ZnO-Ln_2S_3$ (LaSF).

- 3. Значна увага дисертантом приділяється рентгенофазовим дослідженням вихідних компонентів та продуктів взаємодії. Тому слід було вказати, по-перше, який комплекс програм використовували для визначення кристалохімічних параметрів сполук (сингонія, просторова група, параметри гратки). По-друге, для більшої наочності слід було представити дифрактограми з вказівкою на відношення характерних піків тим або іншим фазам. По-третє, при представленні результатів кристалохімічного аналізу (наприклад, таблиця 5, стор.124) необхідно вказувати на точність представлених величин, які характеризують параметри кристалічної гратки.
- 4. З тексту дисертації є незрозумілим, яким чином контролювали склад ПУМ (стор.124) після введення легуючих добавок Ln_2S_3 і ступінь перетворення ZnO в ZnS з утворенням оксисульфідів Ln_2O_2S (таблиця 5.3, стор.124)?
- 5. Висновок щодо встановлення фізико-хімічної взаємодії в системі $ZnS-Gd_2S_3$, яка за ствердженням автора характеризується евтектичним типом взаємодії з утворенням граничних твердих розчинів на основі вихідних бінарних сульфідів, на мою думку, є дещо некоректним. Так, за результатами $P\Phi A$ встановлено відсутність утворення проміжних сполук. Однак, утворення двохфазної області $ZnS+Gd_2S_3$ може відбуватися не тільки за евтектичним типом, а і перитектичним. Для детальної характеристики цих процесів необхідно володіти результатами термографічних досліджень у надсолідуєній частині. Також встановлено, що розчинність на основі цинк сульфіду не перевищує 2 мол.% Gd_2S_3 , хоча із рис.4.28 (стор.115) видно, що вона не перевищує 5 мол.% Gd_2S_3 . Якщо Gd_2S_3 характеризується фазовим переходом $nm Gd_2S_3 \Leftrightarrow mm Gd_2S_3$ при температурі близько $nm Gd_2S_3 \Leftrightarrow mm Gd_2S_3$ при температурі близько $nm Gd_2S_3 \Leftrightarrow mm Gd_2S_3$ при температурі близько $nm Gd_2S_3 \Leftrightarrow mm Gd_2S_3$
- 6. Хоча дисертаційна робота в цілому оформлена надзвичайно охайно, в ній зустрічаються певні неточності. Так дисертант стверджує, що «Методами РФА, спектроскопії дифузного відбиття, ІЧ спектроскопії пропускання, *хімічного аналізу* показано, що при високих температурах (700-900°С) відбувається обмінна реакція ...». Методом хімічного аналізу сплавів встановити фазовий склад і напрямок взаємодії неможливо, можна встановити тільки кількісний вміст елементів у багатофазному взірці. В тексті дисертації часто зустрічаються назви «оксид Цинку», «сульфід Цинку» (необхідно вживати цинк оксид, цинк сульфід), використовуються різні шкали представлення температур (Т°С, Т К, наприклад стор.115) тощо.

Однак, вказані зауваження не стосуються основних положень дисертаційної роботи Мазур О.С., носять дискусійний характер або доповнюють отримані експериментальні результати і не знижують її наукової цінності.

Загалом, дисертаційна робота є завершеною науковою працею, яка вносить вагомий вклад у розвиток сучасної неорганічної хімії.

Вважаю, що подана до захисту дисертаційна робота Мазур Ольги Сергіївни «Взаємодія у системах ZnS(ZnO)–Ln₂S₃(LnSF): фазовий склад та оптичні властивості» за об'ємом, науковим рівнем, актуальністю, новизною одержаних результатів та ґрунтовністю висновків відповідає вимогам «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567, а її автор заслуговує присудження наукового ступеня кандидата хімічних наук за спеціальністю 02.00.01 — неорганічна хімія.

26.02.2018 року

Офіційний опонент: доктор хімічних наук, професор, завідувач кафедри неорганічної хімії УжНУ

Барчій І.Є.

Підпис доктор хімічних наук, професора Барчія І.Є. засвідчую:

Вчений секретар ДВНЗ «Ужгородський національний

Мельник О.О.